

Hållbar utveckling är idag ett välkänt begrepp för alla och envar och att det i princip omfattar tre olika delar. Den ekonomiska, den ekologiska samt den sociala aspekten som ska beaktas i alla beslut man fattar. De två förstnämnda är ju de som oftast kommer till uttryck i samhället då de flesta värnar både om miljön och ekonomin. Den sociala delen som lyfter fram människans grundläggande behov hamnar tyvärr ofta i skymundan då stora viktiga beslut ska fattas och människors framtid ska formars. Allt fler som arbetar med hållbar utveckling inser hur viktig denna del är och tar man inte människors behov på allvar äventyrar man även framgångsrika möjligheter både vad det gäller de ekonomiska och ekologiska delarna. Visst kan man ju tvinga fram resultat och lagstadga om både det ena och det andra men vägen blir så mycket längre att nå det resultat man önskat.

Men låt oss först granska vad människans grundläggande behov är. Den chilenske nationalekonomen och professorn i grön och alternativ ekonomi Manfred Mac-Neef har fastställt nio olika grundbehov lika för ALLA MÄNNISKOR världen över. Dessa är trygghet/säkerhet, försörjning, uppskattning, förståelse, delaktighet, avkoppling, kreativitet, identitet och frihet. Det går inte att rangordna eller ersätta ett behov med ett annat men däremot kan man vid fulländning av ett behov samtidigt fylla flere andra. Max-Neef menar att det är genom dessa uppfyllda eller icke uppfyllda behov man kan mäta ett samhälles hållbarhet och utveckling. Hög levnadsstandard betyder inte automatiskt hög livskvalitet och ekonomisk tillväxt betyder inte automatiskt utveckling. Ekonomin ska tjäna människan och inte tvärtom påpekar han. På den internationella konferensen för Hållbar utveckling i Helsingborg våren 08 talade han om hur förrådiskt det är att stirra sig blind på ökad ekonomisk tillväxt som ett mätinstrument för välmående. Max-Neef förklarar såhär; Ett land i utveckling bygger upp sin ekonomi och i takt med bättre ekonomi ökar människans livskvalitet. Men sen händer något märkligt, trots ökad ekonomisk tillväxt börjar människans livskvalitet att sjunka. Man kommer till en brytningspunkt där ekonomin inte längre servar människan utan nu ska människan finnas till för ekonomins tillväxt.

Detta är oerhört intressanta tankegångar som man kan omfatta i mindre eller större sammanhang. Hur ser det Åländska samhället ut? Hur ser det ut i min familj? Är mitt företag uppbyggt efter dessa principer? Företeelser som väcker mycket kritik eller vrede behöver analyseras. Ex.vis både Misa och Ålands elandelslag behöver granska sin verksamhet. Finns man till för kunden eller ska kunden finnas till för företaget? Vilka grundbehov har man förbiset som föranleder sådan vrede?

Avslutningsvis ett boktips; From Outside Looking In av Manfred Max-Neef

Carola Sjöblom, viceordförande
Ålands Natur och Miljö rf